

2015/2210(INI)

24.9.2015

ADVIES

van de Commissie werkgelegenheid en sociale zaken

aan de Commissie economische en monetaire zaken

inzake het Europees semester voor economische beleidscoördinatie: uitvoering
van de prioriteiten voor 2015
(2015/2210(INI))

Rapporteur voor advies (*): Sergio Gutiérrez Prieto

(*) Procedure met medeverantwoordelijke commissies – Artikel 54 van het
Reglement

SUGGESTIES

De Commissie werkgelegenheid en sociale zaken verzoekt de ten principale bevoegde Commissie economische en monetaire zaken onderstaande suggesties in haar ontwerpresolutie op te nemen:

1. stelt vast dat veel lidstaten nog steeds grote tekorten hebben, terwijl andere lidstaten overschotten op de lopende rekening opbouwen, en dat er budgettaire-verantwoordelijkheidsprogramma's moeten worden ontwikkeld en gecoördineerd die met deze verschillen rekening houden en verenigbaar zijn met het creëren van fatsoenlijke banen die leiden tot hoogwaardige werkgelegenheid, economische groei en dus een duurzame welvaartsstaat voor de toekomstige generaties; vraagt de Commissie, die de nationale begrotingsvoorstellen voor 2016 reeds heeft ontvangen, om binnen het kader van het in het stabiliteits- en groeipact (SGP) vastgestelde begrotingsbeleid ten volle gebruik te maken van de bestaande flexibiliteit¹ teneinde zo nodig te voorzien in een flexibel nationaal proces van budgettaire verantwoordelijkheid, dat beter aansluit bij de cyclische situaties in de lidstaten en dat het mogelijk maakt om sociaal verantwoorde en economisch efficiënte beleidsmaatregelen vast te stellen die tot doel hebben fatsoenlijke banen te creëren die leiden tot hoogwaardige werkgelegenheid en sociale investeringen in hoogwaardige dienstverlening;
2. is van mening dat de lidstaten die een groot tekort of een hoge schuld hebben, zich verder moeten inspannen om hun begroting op orde te brengen, maar dat de lidstaten die budgettaire ruimte hebben, die ruimte moeten gebruiken om de binnenlandse vraag en groeivriendelijke investeringen te stimuleren;
3. betreurt dat er geen algemene verwijzing is naar de Europa 2020-doelstelling van slimme, duurzame en inclusieve groei; onderstreept dat sociaal beleid en werkgelegenheidsbeleid niet alleen vanuit kosten oogpunt moeten worden bekeken, maar ook vanuit het oogpunt van de voordelen op lange termijn; vraagt daarom dat de betreffende sociale en milieudoelstellingen in het nieuwe beoordelingskader worden opgenomen opdat er landenspecifieke aanbevelingen worden gedaan aan alle landen die geen vooruitgang boeken met het bestrijden van armoede, het scheppen van fatsoenlijke banen die tot hoogwaardige werkgelegenheid leiden, het voorkomen van voortijdig schoolverlaten, het bevorderen van een leven lang leren en een efficiënt gebruik van hulpbronnen, en het voorkomen van klimaatverandering;
4. vraagt dat de aanbeveling van de Commissie² over de preventieve herstructurering van bedrijven die het risico van insolventie lopen en over schuldkwijtschelding voor failliete ondernemers (natuurlijke of rechtspersonen) wordt opgenomen in de landenspecifieke aanbevelingen, om bedrijven een tweede kans te geven; vraagt de Commissie ook te onderzoeken of deze programma's kunnen worden uitgebreid tot gezinnen die het risico lopen uit hun woning te worden gezet, teneinde voor meer sociale cohesie te zorgen door het risico op dakloosheid te verminderen; onderstreept dat huishoudens weliswaar minder financiële moeilijkheden ondervinden, maar toch nog altijd meer dan de afgelopen tien jaar, en dat er volgens de Commissie nog steeds een grote kloof is tussen de financiële

¹ COM(2015)0012, "Optimaal benutten van de flexibiliteit binnen de bestaande regels van het stabiliteits- en groeipact".

² Aanbeveling van 12 maart 2014 inzake een nieuwe aanpak van faillissement en insolventie.

moeilijkheden van huishoudens met een laag inkomen en huishoudens in het hoogste inkomenskwartiel¹;

5. merkt op dat de tekorten in een aantal landen weliswaar zijn verminderd, maar dat dit proces ook heeft geleid tot een daling van de investeringen in de Unie; is dan ook verheugd over de bevordering van een Europees investeringsbeleid dat tot doel heeft groei en banencreatie te stimuleren, en vraagt dat er verdere inspanningen worden gedaan om de financiering van de reële economie te garanderen; is van mening dat de voornaamste doelstellingen van projecten die steun uit het EFSI krijgen, erin moeten bestaan fatsoenlijke banen te creëren die tot hoogwaardige werkgelegenheid leiden, en sociale, economische en territoriale cohesie te bewerkstelligen; meent dat er sterkere maatregelen moeten worden genomen naar aanleiding van de oproep van het Parlement² om sociale investeringen niet alleen te bevorderen met het oog op financiële winst, maar ook met als doel positieve sociale effecten in de hand te werken en de ongelijkheid te verminderen, onder meer door de openbare dienstverlening te verbeteren en het scheppen van banen voor kansarme groepen te ondersteunen; benadrukt in dit verband dat de regelgevingsinstrumenten van de Commissie (zoals effectbeoordelingen, evaluaties enz.) moeten worden versterkt en dat er waar investeringen worden gedaan, een vorm van controle en toezicht moet worden uitgeoefend;
6. benadrukt dat kmo's weliswaar het gros van de banen in de Unie scheppen, maar nog steeds grote problemen ondervinden om toegang tot krediet te krijgen en te kampen hebben met onnodige administratieve lasten en bureaucratie, die hun groei en duurzaamheid en hun potentieel om banen te scheppen in de weg staan; neemt kennis van het initiatief van de Commissie om het regelgevings- en administratieve kader te moderniseren met het oog op een beter investeringsklimaat en betere omstandigheden voor kmo's, en staat achter aanbevelingen die tot verbetering leiden met inachtneming van de sociale en arbeidsnormen; benadrukt het belang van investeringen in de ontwikkeling van innovatieve financieringskanalen, zoals crowdfunding en microkredieten, alsook investeringen ter bevordering van de ontwikkeling van kmo's, micro-ondernemingen, innovatie start-ups en bedrijven die bijvoorbeeld groene banen bevorderen;
7. herinnert eraan dat regio's die met ernstige en permanente natuurlijke of demografische belemmeringen te kampen hebben, meestal hogere werkloosheidspercentages en minder economische groei hebben; is daarom van mening dat er investeringen nodig zijn om hun groeipotentieel te verbeteren en mensen aan te trekken om er te komen wonen, teneinde hun duurzaamheid te garanderen;
8. neemt nota van de aanbeveling om voortgang te maken met nieuwe arbeidsmarkthervormingen, en vraagt dat als deze hervormingen worden doorgevoerd, sociale bescherming en sociaal overleg worden gegarandeerd (overeenkomstig de nationale praktijk) en voor de nodige politieke consensus wordt gezorgd opdat de hervormingen duurzaam en effectief zijn; is van oordeel dat bij de arbeidsmarkthervormingen moet worden gezorgd voor het nodige evenwicht tussen flexibiliteit en bescherming voor zowel werknemers als werkgevers, en dat deze hervormingen er bijvoorbeeld niet toe mogen leiden dat werknemers worden uitgesloten van collectieve onderhandelingen of dat de productiviteit of de werkgelegenheid daalt;

¹ "EU Employment and social situation – Quarterly Review", juni 2015.

² Resolutie van 11 maart 2015 (Aangenomen teksten, P8_TA(2015)0068), punten 10 en 18.

vraagt dat het keerpunt in de economische cyclus waarop wij ons bevinden, wordt benut om ambitieuze arbeidsmarkthervormingen door te voeren in de lidstaten waar dat nog steeds nodig is; deze hervormingen moeten het mogelijk maken de fragmentering te verminderen, het scheppen van banen te bevorderen, de onzekerheid te verminderen en armoede te bestrijden, teneinde de productiviteit en het concurrentievermogen van onze economie te vergroten en tegelijk te zorgen voor meer banen en fatsoenlijke lonen door investeringen in menselijk kapitaal; benadrukt dat andere structurele hervormingen, zoals herindustrialisering, even belangrijk zijn voor het creëren van een duurzame arbeidsmarkt;

9. vraagt de Commissie er in haar beleidsrichtsnoeren voor te zorgen dat de arbeidsmarkthervormingen onder andere gericht zijn op minder segmentering, meer anticipatie en een betere afstemming tussen vaardigheden en banen, een betere integratie van kwetsbare groepen, minder armoede onder werkenden, meer rechten voor werknemers met atypische contracten, en meer sociale bescherming voor zelfstandigen;
10. is verheugd over de daling van de werkloosheidspercentages in de Unie; wijst er echter op dat de werkloosheidspercentages nog steeds hoog zijn, en vraagt de lidstaten om bij het voeren van een effectief actief arbeidsmarktbeleid een holistische aanpak te volgen die zowel op de inzetbaarheid van de werkzoekenden als op een inclusievere arbeidsmarkt gericht is, met extra steunmaatregelen voor zowel werkzoekenden als werkgevers; benadrukt dat er iets aan het probleem van de discrepantie tussen gevraagde en aangeboden vaardigheden en het verouderen van vaardigheden moet worden gedaan om de langdurige werkloosheid aan te pakken, en is van mening dat dit beleid op nationaal en Europees niveau meer moet worden gecoördineerd; vraagt om sterkere maatregelen ter ondersteuning en verdere ontwikkeling van doeltreffend beroepsonderwijs en -opleiding, samenwerking tussen onderwijsinstellingen, bedrijven, werkgeversorganisaties en andere belanghebbenden, en meent dat openbare en particuliere diensten voor arbeidsbemiddeling doeltreffender moeten worden, zodat de discrepanties tussen gevraagde en aangeboden vaardigheden op de arbeidsmarkt kunnen worden aangepakt en het zoeken naar werk in de Unie wordt vergemakkelijkt;
11. merkt op dat het ontbreken van structurele hervormingen of de traagheid daarvan in bepaalde lidstaten een bekend probleem is, en is daarom van mening dat de Commissie, in het kader van de doelstellingen van het Europees semester, intensiever moet beoordelen in welke mate de banengroei op de middellange termijn te lijden heeft onder het gebrek aan verantwoordelijkheid van bepaalde lidstaten die structurele hervormingen niet doorvoeren;
12. erkent dat de vaststelling van minimumlonen een bevoegdheid van de lidstaten is, die overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel moet worden gerespecteerd;
13. wijst erop dat het Internationaal Monetair Fonds (IMF) en de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) hebben gewaarschuwd voor de sociale (armoede onder werkenden) en economische (lage binnenlandse vraag) problemen die verband houden met de loondevaluatie die de afgelopen jaren heeft plaatsgevonden; benadrukt in dit verband dat een adequaat loonbeleid van groot belang is om de binnenlandse vraag in stand te houden, en dat loonsverhogingen daarom beter moeten aansluiten bij veranderingen in de productiviteit; meent dat er moet worden vermeld dat het belangrijk is de lonen te verhogen, met name in landen waar lonen lager zijn dan de

armoedegrens, maar dat daarbij niet aan het subsidiariteitsbeginsel mag worden geraakt; herinnert eraan dat de minimumlonen aanzienlijk verschillen van lidstaat tot lidstaat, en vraagt opnieuw om een studie¹ hierover, met een analyse van de verschillen in koopkracht tussen de lidstaten; moedigt de lidstaten aan om overeenkomstig hun nationale wetgeving en praktijk minimumlonen vast te stellen en na te denken over het effect daarvan op de armoede onder werkenden, het inkomen van huishoudens, de totale vraag en de werkgelegenheid;

14. merkt op dat bij sommige arbeidsmarkthervormingen nieuwe soorten contracten zijn ingevoerd, en dat sommige daarvan volgens de Commissie de onzekerheid op de arbeidsmarkt hebben vergroot, door vaak onredelijk veel flexibiliteit te vragen van de jongere generaties; is verontrust over de cijfers uit bepaalde lidstaten waar de nieuwe arbeidscontracten voor 90 % tijdelijk zijn, hetgeen vooral jongeren en vrouwen treft en volgens de OESO² een van de directe oorzaken van de toenemende ongelijkheid is, hoewel werknemers soms vaak gericht naar dergelijke arbeidsregelingen op zoek zijn om werk en gezin beter te kunnen combineren of te kunnen bijverdienen; verzoekt de lidstaten voor synergie tussen het nationale beleid en het Europese cohesiebeleid te zorgen om het effect op deze bevolkingsgroepen te vergroten; uit met name zijn bezorgdheid over de uitbreiding van "nul-uren-contracten"; is van mening dat alle soorten contractuele overeenkomsten werknemers toegang moeten bieden tot een aantal basisrechten en adequate sociale bescherming;
15. vraagt de Commissie en de lidstaten nota te nemen van het IMF-verslag³ over de oorzaken en gevolgen van ongelijkheid, waarin staat dat de toename van de inkomenskloof een negatieve invloed kan hebben op de economische groei en het werkgelegenheidspotentieel; vraagt om grotere inspanningen om de belastingdruk te verschuiven van arbeid naar andere bronnen, effectieve maatregelen met betrekking tot belastingen op arbeid, en eerlijkere arbeidsmarkten die zorgen voor vrij verkeer van werknemers in Europa en herverdelingsbeleid, rekening houdende met de specifieke kenmerken van de afzonderlijke lidstaten, teneinde de economische groei, het concurrentievermogen en de productiviteit te stimuleren en grotere en opwaartse convergentie op economisch en sociaal vlak in de hand te werken;
16. stelt vast dat het hoge percentage langdurig werklozen in de Unie, met name in een aantal lidstaten, ertoe leidt dat steeds meer werknemers hun uitkering verliezen voordat ze een nieuwe baan vinden; merkt op dat enkele lidstaten de toegang tot deze uitkeringen hebben beperkt, het beschikbare bedrag hebben verlaagd en/of de uitkeringsperiode hebben ingekort; vraagt de lidstaten om in het kader van hun bevoegdheden een evenwicht te bewaren tussen adequate sociale bescherming en adequate stimulansen om actief werk te zoeken die gepersonaliseerde steun bieden zonder bestraffende voorwaardelijkheid die de sociale rechten ondergraaft; vraagt de lidstaten sterke activeringsmaatregelen te nemen om effectievere resultaten te behalen; erkent dat het verbeteren van het werkgelegenheidsbeleid en de sociale bescherming met als doel de steun te activeren en mensen te beschermen, en zo voor meer sociale cohesie te zorgen, belangrijke onderdelen van duurzame economische groei vormen; pleit voor een specifieke studie naar dergelijke stimulansen op EU-niveau, en vraagt de lidstaten overeenkomstig hun nationale praktijk

¹ Resolutie van 11 maart 2015 (Aangenomen teksten, P8_TA(2015)0068), punt 46.

² OESO-verslag "In it together: Why less inequality benefits all", 21 mei 2015.

³ IMF-verslag "Causes and Consequences of Income Inequality: A Global Perspective", juni 2015.

minimuminkomensregelingen in te voeren teneinde concentraties van sociale uitsluiting aan te pakken en gezinnen een minimuminkomen te bieden;

17. is verheugd over de daling van de jeugdwerkloosheid, maar wijst erop dat die in veel lidstaten nog verontrustend hoog is en dat de daling niet noodzakelijkerwijs gebaseerd is op een nettotoename van het aantal banen; benadrukt dat ook baanonzekerheid en onderbenutting zijn toegenomen en dat in 2014 43 % van de jongeren een tijdelijke baan had en 32 % een deeltijdse baan; is verheugd over het besluit van de Commissie om 1 miljard EUR vrij te maken als prefinanciering voor de jongerengarantie; vraagt de lidstaten alle beschikbare financiële middelen snel en efficiënt te gebruiken om het jongerenwerkgelegenheidsinitiatief met ten minste minimale kwaliteitsnormen ten uitvoer te leggen; vraagt voorts dat deze middelen nauwgezet en doorlopend worden gemonitord om erop toe te zien dat ze jongeren helpen om langdurig vaste voet te krijgen op de arbeidsmarkt; verzoekt de lidstaten prioriteit te geven aan het leren van talen en mobiliteit te bevorderen met behulp van Europese programma's als ERASMUS+ en ERASMUS voor jonge ondernemers, en ook deel te nemen aan het werkgelegenheidsnetwerk EURES; wijst er tevens op dat leercontracten moeten worden erkend en aangemoedigd als middel voor jongeren om beroepskwalificaties te verwerven waarmee zij gemakkelijker een baan kunnen vinden;
18. stelt vast dat de lidstaten de jongerengarantie en het jongerenwerkgelegenheidsinitiatief tot dusver met zeer wisselend succes ten uitvoer hebben gelegd; merkt op dat er volgens de Internationale Arbeidsorganisatie een budget van 21 miljard EUR nodig is om de jeugdwerkloosheid in de Unie weg te werken en dat de middelen die de Commissie heeft uitgetrokken, momenteel totaal onvoldoende zijn en dringend tot een toereikend niveau moeten worden verhoogd; vraagt de Commissie met de lidstaten en representatieve jongerenorganisaties samen te werken om minimumnormen en best practices bij de toepassing van de jongerengarantie voor te stellen;
19. vraagt de Commissie en de lidstaten zich meer in te spannen om sociale dumping en loondumping in de EU aan te pakken, omdat die aanzienlijke schade toebrengen aan de getroffen werknemers en de socialebeschermingsstelsels in de lidstaten; vraagt ook dat de sociale partners op alle niveaus bij deze inspanningen worden betrokken;
20. onderstreept dat baanonzekerheid bij jongeren een negatieve invloed heeft op beslissingen over kinderen krijgen, en bijgevolg ook op de demografische vooruitzichten van de lidstaten;
21. herinnert eraan dat zwartwerk moet worden aangepakt omdat het de economie van de Unie schade toebrengt en leidt tot oneerlijke concurrentie, marktverstoringen en een toenemend gebrek aan sociale en arbeidsrechtelijke bescherming voor werknemers; vraagt daarom dat het Europees platform tegen zwartwerk snel van start gaat;
22. is van mening dat de aanbevelingen van dit jaar vrijwel uitsluitend op de arbeidsmarkt gericht zijn, met voorbijgaan van de problemen met verminderde dienstverlening of de kwaliteit van de dienstverlening aan de meest behoeftigen; herhaalt dat er moet worden geïnvesteerd in vroegtijdige interventie en preventie en hoogwaardige, toegankelijke en inclusieve dienstverlening, zoals onderwijs van jongs af aan, steun voor gezinnen en gemeenschappen, sociale diensten en gezondheidszorg; onderstreept dat de toegenomen vraag naar diensten, als daar goed mee wordt omgegaan, ook kan leiden tot een

aanzienlijke groei van het aantal banen in de sociale sector, en dat de gezondheidszorg en de sociale zorg essentiële sectoren zijn voor investeringen met het oog op een duurzame economie; verzoekt de Commissie verslag uit te brengen over de vorderingen bij de ontwikkeling van initiatieven in het kader van de Europa 2020-strategie met het oog op investeringen in de sectoren gezondheidszorg en sociale zorg met betrekking tot hoogwaardige werkgelegenheid;

23. onderstreept dat volgens een IMF-verslag¹ de belastingstelsels in een aantal lidstaten de afgelopen jaren minder progressief zijn geworden, wat heeft bijgedragen tot de toename van de ongelijkheid; is van oordeel dat de belastingwig veel groter was voor werknemers met een laag loon en voor kleine en middelgrote ondernemingen met hogere effectieve belastingtarieven; erkent dat belastingen weliswaar een bevoegdheid van de lidstaten zijn, maar dat progressieve belastingstelsels de ergste gevolgen van economische crises helpen verzachten, erkent hoe belangrijk het is de belastingen op arbeid en bedrijven te verlagen teneinde de vraag te stimuleren, banen te scheppen en tegelijk te zorgen voor een adequate financiering van de socialebeschermingsstelsels; benadrukt dat belastingfraude en belastingontduiking binnen en tussen de lidstaten moeten worden aangepakt;
24. vraagt de Commissie de lidstaten richtsnoeren te verschaffen om de lage participatie van vrouwen op de arbeidsmarkt aan te pakken door iets te doen aan de segregatie op de arbeidsmarkt, de loonkloof tussen mannen en vrouwen en de ongelijke verdeling van zorgtaken; benadrukt dat er behoefte is aan een bredere aanpak van gendergelijkheid, die verder reikt dan arbeidsparticipatie;
25. neemt nota van de potentiële waarde van Europese automatische stabilisatoren; stelt vast dat de Commissie geen gevolg heeft gegeven aan het verzoek van het Parlement² om, in aansluiting op haar mededeling over de versterking van de sociale dimensie van de EMU, in de landenspecifieke aanbevelingen te vermelden dat het belangrijk is om in de lidstaten sterke automatische stabilisatoren te handhaven, hoewel deze een belangrijke rol spelen bij het bewaren van de sociale samenhang en het stimuleren van de interne vraag en de economische groei; vraagt de Commissie, teneinde een effectievere analyse mogelijk te maken en de vaststelling en uitwisseling van best practices tussen de lidstaten aan te moedigen, een gedetailleerd overzicht te maken van de keuzes van de lidstaten op verschillende beleidsgebieden en de resultaten daarvan;
26. wijst erop dat de sociale economie werk biedt aan meer dan 14 miljoen mensen, wat overeenkomt met ongeveer 6,5 % van de werknemers in de Unie; betreurt het dat de bedrijven in de sector sociale economie – die 10 % van de Europese bedrijven uitmaken en vooral kmo's en micro-ondernemingen zijn – nog moeilijker toegang tot publieke of particuliere financiering krijgen dan traditionele bedrijven; onderstreept dat zij meer steun moeten krijgen, bijvoorbeeld door ze toegang te geven tot verschillende soorten financiering, zoals Europese fondsen, microkredieten of crowdfunding, of door ze een betere toegang te geven tot de digitale economie; meent in dit verband dat bedrijven in de sector sociale economie in de landenspecifieke aanbevelingen een prominenter rol moeten krijgen als instrumenten ter bevordering van de sociale en economische cohesie in Europa, in overeenstemming met de Europa 2020-strategie;

¹ IMF-verslag "Causes and Consequences of Income Inequality: A Global Perspective", juni 2015.

² Resolutie van 11 maart 2015 (Aangenomen teksten, P8_TA(2015)0068).

27. vindt het jammer dat, hoewel de Commissie heeft erkend dat "armoede en marginalisering zijn toegenomen"¹ en dat 1 op de 4 mensen in armoede leeft, in de landenspecifieke aanbevelingen geen gewag wordt gemaakt van de armoededoelstelling van de Europa 2020-strategie; vraagt om een alomvattende strategie voor armoedebestrijding op basis van toegang tot fatsoenlijke banen die tot hoogwaardige werkgelegenheid leiden, dienstverlening en de activering van het minimuminkomen en de sociale bescherming, in overeenstemming met het subsidiariteitsbeginsel; wijst erop dat onderwijs, en daarmee de bekwaamheid tot werken, een van de belangrijkste instrumenten is om armoede te bestrijden; benadrukt dat de stijging van de persoonlijke schulden moet worden erkend als een situatie die de persoonlijke en algemene economische kwetsbaarheid doet toenemen;
28. benadrukt dat werkgelegenheid de beste manier is om armoede en sociale uitsluiting te bestrijden, en dat de lidstaten vooral de toegang tot de arbeidsmarkt moeten vergemakkelijken, met name voor jongeren en langdurig werklozen;
29. neemt met bezorgdheid nota van de snelle toename van extreme vormen van armoede, zoals dakloosheid, in veel lidstaten; vraagt dat aan alle lidstaten een landenspecifieke aanbeveling over strategieën voor sociale inclusie wordt gericht, onder meer over de bestrijding van extreme vormen van armoede zoals dakloosheid; is het met de Commissie eens dat de lidstaten dakloosheid en het risico op dakloosheid moeten aanpakken met alomvattende strategieën op basis van preventie, op huisvesting gerichte benaderingen, de herziening van regelgeving en praktijken met betrekking tot uitzetting, en de beschikbaarheid van echt betaalbare woningen die stabiliteit bieden, en het tegengaan van de criminalisering van daklozen; vraagt om verbeteringen wat de grensoverschrijdende uitwisseling van best practices en wederzijds leren betreft, en erkent in dit verband de rol van het Europees programma voor werkgelegenheid en sociale innovatie (EaSI);
30. vraagt dat pensioenhervormingen worden doorgevoerd rekening houdend met de herhaalde aanbevelingen van het Parlement² om de duurzaamheid, veiligheid en toereikendheid van de pensioenen van vrouwen en mannen te garanderen door de pensioenregelingen te versterken en te streven naar een behoorlijk pensioeninkomen dat ten minste boven de armoedegrens ligt; is van mening dat de pensioengerechtigde leeftijd aan de levensverwachting koppelen, niet de enige manier is om de vergrijzing aan te pakken, en dat hervormingen van de pensioenstelsels onder meer ook moeten inspelen op de tendensen op de arbeidsmarkt, de geboortecijfers, de demografische situatie, de situatie op het vlak van gezondheid en rijkdom, de arbeidsomstandigheden en de economische afhankelijkheidsratio; herhaalt dat de beste wijze om het vergrijzingsprobleem aan te pakken, erin bestaat de totale arbeidsparticipatie te vergroten, onder meer door sociale investeringen in actief ouder worden;
31. is bezorgd over de beperkte rol die de nationale parlementen, de sociale partners en het maatschappelijk middenveld hebben gespeeld bij de opstelling van het nationale hervormingsprogramma, het convergentieprogramma en de landenspecifieke aanbevelingen; merkt evenwel op dat er in 2015 wijzigingen in het beheer van het Europees semester zijn aangebracht met het oog op meer ownership op nationaal niveau,

¹ COM(2015)0250 final.

² Resolutie van 11 maart 2015 (Aangenomen teksten, P8_TA(2015)0068), resolutie van 22 oktober 2014 (Aangenomen teksten, P8_TA(2014)0038), resolutie van 25 februari 2014 (Aangenomen teksten, P8_TA(2014)0129), resolutie van 8 juli 2015 (P8_TA-PROV(2015)0261).

en benadrukt dat de hervormingen vooral een aangelegenheid van de lidstaten moeten zijn; vraagt de Commissie om bij het stroomlijnen van de bestaande mechanismen voor economisch bestuur een hervorming te steunen die het Europees semester meer democratische legitimiteit geeft door het Europees Parlement en de nationale parlementen bij de opstelling en goedkeuring te betrekken en de sociale partners en het maatschappelijk middenveld te raadplegen;

32. hekelt het feit dat niet alle lidstaten hun nationale parlement, de nationale sociale partners en het maatschappelijk middenveld bij de opstelling van hun nationale hervormingsplan hebben betrokken; verzoekt de lidstaten in hun nationale hervormingsplan een gedetailleerd overzicht op te nemen van wie er op welke manier bij betrokken is geweest; verzoekt de Commissie in kaart te brengen hoe het er in de diverse lidstaten aan toegaat wat betreft parlementaire procedures en inspraak van belanghebbenden bij het Europees semester, teneinde de participatie te verbeteren;
33. neemt kennis van de aanbeveling van de Commissie om de zorgstelsels zodanig te hervormen dat zij hun doelstelling verwezenlijken om universele toegang tot hoogwaardige zorg te bieden – met inbegrip van betaalbare geneesmiddelen, met name levensreddende – en ervoor te zorgen dat de rechten van het medisch personeel worden geëerbiedigd; merkt op dat sommige lidstaten er ten gevolge van de crisis niet in zijn geslaagd ervoor te zorgen dat de gezondheidszorg volledig wordt gedekt;
34. betreurt dat de Commissie in de landenspecifieke aanbevelingen geen gewag maakt van het belang en het banenpotentieel van de groene economie, die volgens ramingen van de Commissie tegen 2020 vijf miljoen banen zou kunnen scheppen in de sectoren energie-efficiëntie en hernieuwbare energie, mits er een ambitieus klimaat- en energiebeleid wordt gevoerd.

UITSLAG VAN DE EINDSTEMMING IN DE COMMISSIE

Datum goedkeuring	23.9.2015
Uitslag eindstemming	+: 36 -: 14 0: 1
Bij de eindstemming aanwezige leden	Laura Agea, Tiziana Beghin, Brando Benifei, Mara Bizzotto, Vilija Blinkevičiūtė, Enrique Calvet Chambon, David Casa, Ole Christensen, Jane Collins, Martina Dlabajová, Elena Gentile, Arne Gericke, Marian Harkin, Danuta Jazłowiecka, Agnes Jongerius, Jan Keller, Ádám Kósa, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Zdzisław Krasnodębski, Jérôme Lavrilleux, Jeroen Lenaers, Javi López, Thomas Mann, Dominique Martin, Anthea McIntyre, Joëlle Mélin, Elisabeth Morin-Chartier, Georgi Pirinski, Sofia Ribeiro, Claude Rolin, Anne Sander, Sven Schulze, Siôn Simon, Jutta Steinruck, Yana Toom, Ulla Tørnæs, Marita Ulvskog, Renate Weber, Tatjana Ždanoka, Jana Žitňanská, Inês Cristina Zuber
Bij de eindstemming aanwezige plaatsvervangers	Maria Arena, Georges Bach, Amjad Bashir, Tania González Peñas, Sergio Gutiérrez Prieto, Paloma López Bermejo, Edouard Martin, Michaela Šojdrová, Neoklis Sylikiotis
Bij de eindstemming aanwezige plaatsvervangers (art. 200, lid 2)	Rosa Estaràs Ferragut